

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 8/02-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 21. februára 2002 predbežne prerokoval návrh Ing. J. A., P., na začatie konania o súlade zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnožení audiovizuálnych diel v znení zákona č. 182/2000 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. J. A. na začatie konania o súlade právnych predpisov **o d m i e t a** ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. januára 2002 doručené podanie zo 16. januára 2002 Ing. J. A. (ďalej len „navrhovateľ“), vydavateľa periodickej publikácie – časopisu HT model magazín, označené ako „Žiadosť o posúdenie protiústavnosti zákona č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií ...“.

Navrhovateľ ako vydavateľ periodickej publikácie napadol zákon č. 212/1997 Z. z. o povinných výtlačkoch periodických publikácií, neperiodických publikácií a rozmnožení audiovizuálnych diel v znení zákona č. 182/2000 Z. z., konkrétne ustanovenie § 3. Navrhovateľ tvrdí, že podľa znenia tohto ustanovenia s prihliadnutím na prílohu č. 1 je ako vydavateľ periodickej publikácie povinný bezplatne a na svoje trovy odovzdať do troch dní od začiatku rozširovania povinný výtlačok (celkom 17 kusov) rôznym štátnym knižniciam a úradom. To však znamená vyvlastnenie a rozpor s Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy totiž vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Navrhovateľ očakáva, že ústavný súd rozhodne rýchlo a zreteľne, čím sa napraví táto nespravodlivosť.

Plénum ústavného súdu predbežne prerokovalo podanie navrhovateľa, posúdilo ho podľa jeho obsahu v zmysle § 31 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v spojení s § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a konštatovalo, že ide o návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy.

Podľa čl. 130 ods. 1 ústavy a § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde v spojení s § 18 ods. 1 zákona o ústavnom súde môžu návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podať iba osoby taxatívne vymenované v čl. 130 ods. 1 písm. a) až e) ústavy (najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, prezident Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky, súd a generálny prokurátor). Navrhovateľ nepatrí medzi osoby, ktoré sú uvedené v citovanom ustanovení, nie je preto procesne legitimovaný na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov. Z uvedených dôvodov ústavný súd jeho návrh podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako návrh podaný zjavne neoprávnenou osobou.

K návrhu nebolo pripojené splnomocnenie podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd sa však vzhľadom na to, že návrh podala zjavne neoprávnená osoba, už doplnením tejto náležitosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2002